

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Първомай, 18.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЪРВОМАЙ, ПЪРВИ СЪДЕБЕН СЪСТАВ в публично заседание на петнадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Спасимир Сп. Здравчев

при участието на секретаря Венета Ж. Хубенова
като разгледа докладваното от Спасимир Сп. Здравчев Административно наказателно дело № 20215340200084 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 178 / 13.04.2021 година на Началника на Районно управление „Полиция“ - Първомай към Областна дирекция на МВР - Пловдив, с което на Й. И. Я., ЕГН *****, с адрес: ***, за нарушение по чл. 6 от Закона за българските лични документи (ЗБЛД) на основание чл. 80, т. 5 от ЗБЛД е наложена **глоба** в размер на **50** (петдесет) **лева**.

В Жалбата си и в съдебно заседание на въззивната инстанция Й. И. Я. моли Наказателното постановление да бъде отменено с доводи за здравословни проблеми и лошо финансово състояние.

Въззиваемата страна – Районно управление на МВР - Първомай – редовно призована чрез Началника, не изпраща представител и не взема становище по Жалбата.

След преценка на събраните по делото доказателства във връзка с направеното оплакване и съобразно задължението си по чл. 314 от НПК във

връзка с чл. 84 от ЗАНН в качеството си на въззивна инстанция да провери изцяло правилността на обжалвания акт на наказващия орган, независимо от основанията, посочени от страните, Съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е депозирана в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН и е процесуално *допустима*, а разгледана по същество е *основателна*.

От фактическа страна:

На 23.03.2021 година полицаи в група „Охранителна полиция“ при РУ на МВР - Първомай младши инспектор А. А. П. (актосъставител) и колегата му Ж. К. М. са дежурни дневна смяна във връзка с изпълнение на задълженията с по охрана обществения ред на територията на община Първомай, област Пловдив, и в началото на работния си ден се намират в сградата на Районно управление - Първомай. Същия ден дежурен в оперативната част на Управлението е полицай Т. А. В., който във връзка с функциите си от специално оборудваната за целта стая наблюдава на монитори събитията в град Първомай по разположените камери.

Към 08:15 часа В. вижда на монитор от една от камерите в най-близкия до сградата на Районното управление подлез под жп линиите как Й.Я. уринира, обръща внимание на П. и М. за това и те двамата веднага се отправят натам пеш, тъй като разстоянието е 150-200 метра.

Пресрещат жалбоподателя пред сградата на „Б. ДСК“, която също е в непосредствена близост до подлеза, спират го и му искат документ за самоличност, а той им отвърща, че не носи. Тогава полицаите му обясняват, че ще му се съставят актове за административно нарушение по Наредба за чистотата и обществения ред на територията на Община Първомай, заради уринирането от негова страна в подлеза, и по Закона за българските лични документи, тъй като не носи никакъв документ за самоличност у себе си, а Й.Я. им отвърща, че няма пари да плаща и си тръгва.

Полицаите се връщат в РУ на МВР - Първомай и там в отсъствие на жалбоподателя по реда на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН А.П. съставя Акт за установяване на административно нарушение № 178 / 23.03.2021 година (бланка серия АА № 818036), в който отбелязва и отказ от страна на Й. да му

бъде връчен, удостоверено с имена, адрес и подпис от Т. В..

Въз основа на Акта е издадено атакуваното Наказателно постановление.

С оглед предмета на доказване в съответствие с чл. 107, ал. 2 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН по разпореждане на Съда от Териториално поделение - Пловдив на Националния осигурителен институт е представено удостоверение, съгласно което към инкриминирания период на Й. И. Я. е изплатена пенсия в размер на 315,00 лева, а „Център за психично здраве - Пловдив“ ЕООД - Пловдив информира, че от 20.07.1988 година лицето е проследявано амбулаторно и лекувано стационарно, хоспитализирано е многократно с диагноза *параноидна шизофрения*, като последното му пребиваване в здравното заведение е от 27.08.2020 година до 07.10.2020 година.

Горната фактическа обстановка Съдът приема за безспорно установена от показанията на разпитаните в съдебно заседание на въззивната инстанция свидетели – А. А. П. и С. А. А. (майка на жалбоподателя), които се кредитират като обективни и логични и от приобщените по реда на НПК писмени доказателства и административнонаказателна преписка.

От правна страна:

На Й. И. Я. е вменено в отговорност нарушение по чл. 6 от ЗБЛД, съгласно който: *Гражданите са длъжни при поискване от компетентните длъжностни лица, определени със закон, да удостоверят своята самоличност*, и е санкциониран по чл. 80, т. 5 от ЗБЛД, чийто текст визира: *Наказва се с глоба от 50 до 300 лв. лице, което не представи български личен документ при поискване от компетентните длъжностни лица.*

В случая не се спори, че полицаите са оправомощени по силата на закона да изискат документ за самоличност на жалбоподателя, а от доказателствата се установява, че той не може да им представи такъв, което е административно нарушение, но издаденото за това Наказателно постановление следва да се отмени като незаконосъобразно и необосновано.

От една страна административнонаказателната процедура започва при съществено нарушаване на процесуалните правила, ограничаващо правото на

защита на лицето, сочено като нарушител:

Съставянето на акт за установяване на административно нарушение в отсъствието на нарушителя (чл. 40, ал. 2 от ЗАНН) е възможно при наличие на една от двете алтернативно регламентирани хипотези: 1) нарушителят да не може да бъде намерен, 2) след покана лицето да не се яви за съставянето на акта.

В случая дори да се счете, че обяснението на полицаите за какво ще му бъде съставен акт, е покана към Й.Я. за това действие, не е спазена регламентираната по процедурата по чл. 43, ал. 4 от ЗАНН, предвиждаща при съставен в отсъствие на нарушителя акт, той да се изпраща на съответната служба, а ако няма такава – на общинската администрация по местоживеенето на лицето за предявяване и подписване.

Съставянето и връчването на акт за установяване на административно нарушение се две самостоятелни, отделни процесуални действия в хода на административнонаказателното производство и смисълът на нормативно установените изисквания за съставянето и връчването на акта е за гарантирано обезпечаване правото на защита на лицето, спрямо което е образувано производството, да се запознае със съдържанието на акта, да направи възражения и да даде обяснения още към момента на узнаването какво нарушение му се вменява, които обяснения да бъдат включени като част от съдържанието на акта (чл. 42, т. 8 от ЗАНН), както и възможността да поиска събирането и / или да представи доказателства и писмени възражения по реда на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Неспазването на това изискване е нарушение от категорията на съществените, опорочаващо изцяло производството по реализиране на административнонаказателната отговорност – достатъчно основание за отмяна на Наказателното постановление като незаконосъобразно, като неслучайно на наказващия орган е указано задължение по чл. 52, ал. 2 от ЗАНН веднага да върне акта на актосъставителя, щом установи, че документът не е бил предявен на нарушителя.

От друга страна, за да носи административнонаказателна отговорност за поведението си (действие или бездействие), лицето, нарушаващо установения

ред на държавно управление, следва да е осъществило деянието виновно.

Й. И. Я. е диагностициран с *параноидна шизофрения* още през 1988 година, а липсват каквито и да са данни в рамките на правомощията си по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН преди окончателното си произнасяне наказващият орган да е извършвал разследване във връзка с обстоятелството дали деецът към инкриминираната дата (а и към провеждане на цялата административнонаказателна процедура) е бил годен да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, или е действал в състояние на невменяемост, за което не би бил наказателно отговорен.

В административнонаказателното производство при обжалване пред Съда на акта на наказващия орган единствено и само върху него лежи тежестта с предвидените по закон процесуални способности и средства да докаже: 1) че е установено извършване на административно нарушение; 2) че нарушението е извършено от лицето, посочено като нарушител (лично или чрез негов представител, когато се касае за ЮЛ или ЕТ); 3) че нарушителят го е извършил виновно. Когато административнонаказващият орган не докаже някоя и от трите кумулативно посочени предпоставки, това е основание за отмяна на Наказателното постановление като необосновано.

И на последно място – дори хипотетично да се счете, че обективно осъщественото от жалбоподателя деяние е непредпазливо при небрежност (лицето да не е предвиждало неблагоприятния резултат, но да е било длъжно да го предвиди), според настоящия състав с оглед на конкретиката на деянието е налице *маловажен случай* по смисъла на чл. 93, т. 9 от НК (приложим по аргумент на чл. 11 от ЗАНН).

Установява се от доказателствата по делото, че заради психичното си заболяване Й.Я. губи вещи, което изтъква и като причина да не носи личната си карта, и липсва информация той да е наказван за други такива нарушения; същевременно е социално слаб, предвид определения от 01.01.2021 година размер на линията на бедност за страната от 369,00 лева по Постановление № 265 / 24.09.2020 година на Министерския съвет (обн., ДВ., бр.84 от 29.09.2020 г.) – все основания за предписанието на чл. 82 от ЗБЛД, уреждащо прилагането на чл. 28 или *глоба* по квитанция до 20,00 лева при маловажни нарушения на Закона. Но наказващият орган не е оценявал случая в тази

насока, а съгласно Тълкувателно решение № 1 / 12.07.2007 година по н. д. № 1 / 2007 година на ВКС преценката за маловажност на случая по чл. 28 от ЗАНН е задължителна и се прави по законосъобразност и щом като административнонаказващият орган в нарушение на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН не е извършил тази преценка за приложението на чл. 28 от ЗАНН, е налице основание за отмяна на наказателното постановление.

Мотивиран от посоченото и на основание чл. 63 от ЗАНН Районен съд - Първомай, първи съдебен състав

РЕШИ:

Отменя Наказателно постановление № 178 / 13.04.2021 година на Началника на Районно управление „Полиция“ - Първомай към Областна дирекция на МВР - Пловдив, с което на Й. И. Я., ЕГН *****, с адрес: ***, за нарушение по чл. 6 от Закона за българските лични документи на основание чл. 80, т. 5 от Закона за българските лични документи е наложена **глоба** в размер на **50** (петдесет) **лева**.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Пловдив в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Първомай: _____